

Svet
Evropske unije

Bruselj, 23. junij 2023
(OR. en)

11051/23

**Medinstitucionalna zadeva:
2023/0193 (NLE)**

**FISC 142
ECOFIN 644**

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	23. junij 2023
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2023) 340 final
Zadeva:	Predlog IZVEDBENEGA SKLEPA SVETA o dovoljenju Nemčiji, da uvede posebni ukrep, ki odstopa od členov 218 in 232 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2023) 340 final.

Priloga: COM(2023) 340 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 23.6.2023
COM(2023) 340 final

2023/0193 (NLE)

Predlog

IZVEDBENI SKLEP SVETA

**o dovoljenju Nemčiji, da uvede posebni ukrep, ki odstopa od členov 218 in 232
Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost**

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

V skladu s členom 395(1) Direktive 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost¹ (v nadaljnjem besedilu: direktiva o DDV) lahko Svet na predlog Komisije soglasno dovoli kateri koli državi članici, da uvede posebne ukrepe, ki odstopajo od določb navedene direktive, za poenostavitev postopka pobiranja DDV ali za preprečevanje nekaterih vrst davčnih utaj ali izogibanja davkom.

Zvezna republika Nemčija je z dopisom, ki ga je Komisija evidentirala 10. novembra 2022, zaprosila za dovoljenje, s katerim bi odstopala od členov 218 in 232 direktive o DDV, da bi lahko uvedla obvezno izdajanje elektronskih računov za transakcije med davčnimi zavezanci s sedežem v Nemčiji (transakcije med podjetji).

Nadalje je Zvezna republika Nemčija v dopisu, ki ga je Komisija evidentirala 8. februarja 2023, navedla zahtevani datum začetka veljavnosti posebnega ukrepa, ki naj bi bil 1. januar 2025.

V skladu s členom 395(2) direktive o DDV je Komisija z dopisom z dne 22. februarja 2023 o zahtevi Nemčije obvestila druge države članice. Z dopisom z dne 23. februarja 2023 je Komisija uradno obvestila Nemčijo, da ima vse informacije, potrebne za presojo zahteve.

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Nemčija je predložila zahtevo za odstopanje na podlagi člena 395 direktive o DDV, da bi pridobila dovoljenje za uvedbo obveznosti izdajanja elektronskih računov za transakcije med davčnimi zavezanci s sedežem v Nemčiji. Ta obveznost bi bila prvi korak k uvedbi elektronskega sistema poročanja za pošiljanje podatkov na podlagi transakcij o domačih transakcijah med podjetji, ki so davčni zavezanci, davčnim organom. Po mnenju Nemčije bi bil tak sistem poročanja pomembno orodje za boj proti davčnim goljufijam in davčnim utajam ter izboljšanje pobiranja DDV.

Sistemi poročanja, s katerimi se davčni upravi pošiljajo podatki o prometu na podlagi transakcij, omogočajo učinkovitejši boj proti goljufijam na področju DDV. Nemčija meni, da bo uvedba takega sistema omogočila hitrejše odkrivanje goljufivih verig transakcij in udeležencev v takih verigah. Poleg tega se lahko predloženi podatki o transakcijah uporabijo za navzkrižno preverjanje informacij iz obračunov DDV, pri čemer se morebitna odstopanja odkrijejo in preverijo bolj zgodaj. Nemčija na splošno pričakuje, da se bo zaradi pravočasnega dostopa do podatkov na računih mogoče izogniti potrebi po bolj birokratski zahtevi za predložitev računov s strani davčne uprave, kar bo pospešilo in olajšalo boj proti goljufijam.

Nemčija je v preteklih letih sprejela druge ukrepe za boj proti goljufijam na področju DDV. S 1. januarjem 2019 je uvedla pravila o odgovornosti gospodarskih subjektov, ki poslujejo na spletnih tržnicah, ter o specifičnih obveznostih vodenja evidenc zanje. Z začetkom veljavnosti teh pravil se je znatno povečalo število davčnih registracij družb, ki poslujejo na spletnih tržnicah.

Poleg tega se od 1. januarja 2020 pravica do odbitka vstopnega davka in oprostitev DDV za dobavo blaga in opravljanje storitev znotraj Skupnosti v skladu z veljavno sodno prakso Sodišča Evropske unije na tem področju zavrneta, če je gospodarski subjekt vedel ali bi moral vedeti, da je sodeloval v verigi goljufij ali utaj na področju DDV. Prav tako se od 1. januarja 2021 veljavnost identifikacijske številke za DDV za dobavo blaga in opravljanje

¹ UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

storitev znotraj Skupnosti lahko omeji, če obstajajo znaki, da se uporablja za goljufive namene. Ta ukrep se uporablja tudi, če je druga država članica EU zaradi zlorabe utrpela škodo v zvezi s prihodki iz DDV.

Nemčija uporablja možnosti iz člena 199a(1) direktive o DDV, ki omogoča uporabo mehanizma obrnjene davčne obveznosti za boj proti goljufijam na področju DDV, pri čemer jih je nazadnje uporabila za storitve prenosa potrdil za plin in elektriko ter nekatere telekomunikacijske storitve. Za prenos pravic do emisije iz zakona o trgovanju z emisijami iz goriv se je 1. januarja 2023 na podlagi Izvedbenega sklepa Sveta (EU) 2021/1778² uvedel mehanizem obrnjene davčne obveznosti.

Nemčija je uvedla tudi nacionalne kontrolne sezname za preverjanje informacij, ki jih gospodarski subjekti navedejo med postopkom davčne registracije. Na ta način se lahko preprečijo davčne registracije zgolj za goljufive namene. Poleg tega se lahko preveri tudi zanesljivost gospodarskih subjektov za vsak primer posebej in po potrebi začne še dodatno preverjanje.

Nemčija meni, da se lahko možnosti, ki jih digitalizacija ponuja za boj proti davčni utaji in izogibanju davku, v celoti izkoristijo samo, če se podatki stalno obdelujejo. Po njenem mnenju je obvezna uporaba elektronskih računov v strukturirani obliki logičen in potreben korak v smeri sistema poročanja na podlagi transakcij, ki bo omogočil učinkovitejši boj proti goljufijam na podlagi analiz in uporabe zbranih podatkov.

Po navedbah Nemčije je uporaba elektronskih računov v mnogih gospodarskih sektorjih že uveljavljena praksa. Nemčija je na področju javnega naročanja v nacionalno pravo prenesla Direktivo 2014/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o izdajanju elektronskih računov pri javnem naročanju³, s čimer je za javne organe uvedla obveznost, da sprejmejo elektronske račune, ki jim jih pošljejo njihovi dobavitelji. V Nemčiji je izdajanje elektronskih računov na področju javnega naročanja od novembra 2020 obvezno.

Zato Nemčija meni, da uvedba obveznega izdajanja elektronskih računov za namene DDV za veliko podjetij ne bo pomenila večjega finančnega bremena. Opustitev papirnatih računov bo privedla do dolgoročnih prihrankov, zlasti zaradi odprave stroškov njihove priprave, pošiljanja in shranjevanja. Strošku obdelave papirnatih računov pa se izognejo tudi prejemniki. Izdajanje elektronskih računov bo omogočilo optimizacijo računovodskih postopkov tako za dobavitelja, ki izda račun, kot za njegovega prejemnika. Da bi Nemčija zagotovila interoperabilnost sistemov izdajanja elektronskih računov, ki se uporabljajo v Evropski uniji, dovoli izdajanje računov, ki so skladni z evropskim standardom o izdajanju elektronskih računov in seznamom njegovih sintaks v skladu z Direktivo 2014/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴.

Člen 218 direktive o DDV določa, da države članice kot račune sprejmejo vse dokumente ali sporočila na papirju ali v elektronski obliki. Nemčija zato želi, da se ji odobri odstopanje od navedenega člena direktive o DDV, da bi lahko nemška davčna uprava kot račune štela le dokumente v elektronski obliki.

V skladu s členom 232 direktive o DDV je uporaba elektronskega računa pogojena s tem, da se prejemnik s tako uporabo strinja. Zato je za uvedbo obveznosti izdajanja elektronskih računov v Nemčiji potrebno odstopanje od tega člena, tako da izdajatelju ni več treba pridobiti soglasja prejemnika za pošiljanje računa v brezpapirni obliki.

² UL L 360, 11.10.2021, str. 117.

³ UL L 133, 6.5.2014, str. 1.

⁴ Direktiva 2014/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o izdajanju elektronskih računov pri javnem naročanju (UL L 133, 6.5.2014, str. 1).

Odstopanja so na splošno odobrena za omejeno časovno obdobje, da se lahko oceni, ali je posebni ukrep primeren in učinkovit, in da imajo države članice čas, da uvedejo druge običajne ukrepe za odpravo zadevne težave do izteka ukrepa odstopanja.

Po uvedbi tega ukrepa in glede na široko področje uporabe odstopanja je pomembno oceniti učinek na davčne zavezance in natančneje, ali se s tem prispeva k boju proti goljufijam in utajam na področju DDV. Če bo Nemčija želela podaljšati ukrep odstopanja, bo morala predložiti poročilo o delovanju ukrepa skupaj z zahtevo za podaljšanje. To poročilo bi moralo vsebovati oceno ukrepa glede na njegovo učinkovitost v boju proti goljufijam in utajam na področju DDV ter pri poenostavitvi pobiranja davkov. Poročilo bi moralo vsebovati tudi oceno ukrepa za davčne zavezance, zlasti glede povečanja njihovih upravnih bremen in stroškov izpolnjevanja obveznosti.

Predlaga se, da se odstopanje odobri za obdobje od 1. januarja 2025 do 31. decembra 2027 ali do datuma, od katerega morajo države članice uporabljati nacionalne določbe, ki jih morajo sprejeti v primeru, da se sprejme direktiva o spremembi Direktive 2006/112/ES glede pravil o DDV za digitalno dobo, zlasti členov 218 in 232 navedene direktive, pri čemer se upošteva zgodnejši datum.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Člen 218 direktive o DDV priznava enakovrednost papirnatih in elektronskih računov, in sicer določa, da države članice kot račune sprejmejo vse dokumente ali sporočila na papirju ali v elektronski obliki. V skladu s členom 232 direktive o DDV je uporaba elektronskih računov pogojena s tem, da se prejemnik s tako uporabo strinja. Obvezno izdajanje elektronskih računov, kot je predvideno v Nemčiji, bi dejansko odstopalo od teh dveh določb.

Odstopanje se lahko odobri na podlagi člena 395 direktive o DDV, da se poenostavi postopek pobiranja davka ali preprečijo nekatere vrste davčnih utaj ali izogibanja davkom. Uvedba obveznega izdajanja elektronskih računov za transakcije med podjetji bo prvi korak k uvedbi sistema poročanja na podlagi transakcij v Nemčiji, kar bi omogočilo učinkovitejši boj proti goljufijam in utajam na področju DDV. Na podlagi elementov, ki jih je predložila Nemčija, je odstopanje skladno z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike.

Podobna dovoljenja, ki Italiji, Franciji in Poljski omogočajo odstopanje od členov 218 in 232 direktive o DDV za namen uvedbe obveznega izdajanja elektronskih računov, so bila odobrena z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2021/2251⁵, Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2022/133⁶ in Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2022/1003⁷.

Komisija je leta 2020 sprejela Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu: Akcijski načrt za pravično in preprosto obdavčitev, ki podpira strategijo za okrevanje⁸. Eden od ukrepov, predvidenih v tem akcijskem načrtu, je sprejetje zakonodajnega predloga Komisije za posodobitev obveznosti poročanja o DDV. Kot je navedeno v akcijskem načrtu, bi moral ta predlog med drugim prispevati k poenostavitvi mehanizmov poročanja, ki se lahko uporabijo za domače transakcije. V tem okviru bo preučena tudi potreba po nadaljnji širitvi izdajanja elektronskih računov.

⁵ UL L 454, 17.12.2021, str. 1.

⁶ UL L 20, 31.1.2022, str. 272.

⁷ UL L 168, 27.6.2022, str. 81.

⁸ https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:e8467e73-c74b-11ea-adf7-01aa75ed71a1.0006.02/DOC_1&format=PDF

Komisija je zaradi tega akcijskega načrta 8. decembra 2022 sprejela predlog direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES glede pravil o DDV za digitalno dobo⁹ (v nadaljnjem besedilu: predlog o DDV za digitalno dobo), o katerem razpravlja Svet. Z navedeno direktivo se bo spremenil člen 218 in črtal člen 232 direktive o DDV. Po sprejetju te reforme bodo države članice lahko uvedle obvezno izdajanje elektronskih računov, kar bo odpravilo potrebo po zahtevah za nadaljnja odstopanja od direktive o DDV za uvedbo takih sistemov. Zato ta sklep Sveta po prenosu navedenega predloga direktive v nacionalno pravo držav članic ne bo imel več uporabnega učinka.

Nemčija v svoji zahtevi navaja, da so cilji posebnega ukrepa po mnenju zvezne vlade skladni z načrti Evropske komisije glede evropskega sistema poročanja. Poleg tega bo Nemčija, da bi se izognila podvajanju napora ob uvedbi in poznejšem upravljanju sistema poročanja tako pri nosilcih dejavnosti kot davčnih upravah, pri prizadevanjih za uvedbo nacionalnega sistema poročanja upoštevala predlog o DDV za digitalno dobo. Cilj Nemčije je čim bolj sinhronizirati strukture obeh sistemov.

Zato je odstopanje, za katero je zaprosila Zvezna republika Nemčija, skladno s cilji Komisije iz akcijskega načrta in predloga direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES glede pravil o DDV za digitalno dobo.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Člen 395 direktive o DDV.

• Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)

Glede na določbo direktive o DDV, na kateri temelji predlog, se načelo subsidiarnosti ne uporablja.

• Sorazmernost

Predlog je skladen z načelom sorazmernosti iz naslednjih razlogov.

Sklep se nanaša na dovoljenje, odobreno državi članici na njeno zahtevo, in ne pomeni nobene obveznosti.

Za zmanjšanje bremena za podjetja in davčne uprave bo Nemčija postopoma uvedla najprej obveznost izdajanja elektronskih računov, pozneje na tej podlagi pa sistem poročanja. Da bi se izognila podvajanju stroškov in nepotrebnim naporom, bo pri zasnovi svojega nacionalnega sistema poročanja upoštevala predlog o DDV za digitalno dobo, pri čemer bo svoj sistem uskladila s sistemom iz navedenega predloga. V zvezi s tem bodo prihodnje zahteve prava EU glede poročanja o čezmejnih transakcijah usklajene s sistemom poročanja o nacionalnih transakcijah, da se zagotovi čim bolj enotna obravnava obeh kategorij transakcij s strani davčnih zavezancev in tako omeji upravno breme za podjetja.

Opozoriti je treba, da je v Nemčiji od začetka izvajanja Direktive 2014/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o izdajanju elektronskih računov pri javnem naročanju že obvezno izdajanje elektronskih računov med podjetji in državnimi upravami.

⁹ COM(2022) 701 final.

Ključni elementi načrtovanega nacionalnega sistema vključujejo pravočasno pošiljanje podatkov na računu, ki je bilo sprva omejeno na področje poslovanja med podjetji, v centralni sistem poročanja. Nemčija bo sprejela pošiljanje podatkov na strukturiranih računih, skladnih z obliko, ki temelji na standardu CEN EN 16931, da se olajša interoperabilnost sistemov. Pošiljanje celotnih računov ni predvideno, saj bodo morali davčni zavezanci sporočiti le podatke, potrebne za davčne namene. Poleg tega izmenjava računov med davčnimi zavezanci ne bo potekala prek strežnikov davčne uprave, prav tako uprava ne bo izvajala postopka potrjevanja računov.

Obveznost uporabe elektronskih računov bo veljala samo za transakcije med davčnimi zavezanci s sedežem v Nemčiji. Od usklajenih pravil o podatkih na računu ni odstopanja. Ukrep ne bo vplival na družbe, ki nimajo sedeža v Nemčiji, in ne vpliva na pravico do prejetja papirnatega računa v primeru transakcij znotraj Skupnosti.

Odstopanje je tudi časovno omejeno in če bo Nemčija želela ukrep odstopanja podaljšati, bo morala pripraviti poročilo o delovanju in učinkovitosti ukrepa.

Zato je posebni ukrep sorazmeren z želenim ciljem, tj. bojem proti davčnim goljufijam in utajam.

- **Izbira instrumenta**

Predlagani instrument: izvedbeni sklep Sveta.

V skladu s členom 395 direktive o DDV lahko samo Svet na predlog Komisije soglasno odobri odstopanje od skupnih določb o DDV. Izvedbeni sklep Sveta je najustreznejši instrument, saj se lahko naslovi na posamezno državo članico.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Ocena učinka**

Obvezno izdajanje elektronskih računov bo vplivalo na davčno upravo in davčne zavezance.

Z uvedbo sistema poročanja, ki temelji na izdajanju elektronskih računov, se bodo dopolnili navedeni ukrepi, ki jih je Nemčija pred kratkim izvedla za boj proti goljufijam in utajam na področju DDV, kot je izboljšanje postopkov registracije. Po mnenju Nemčije je učinkovitost navedenih ukrepov v boju proti goljufijam na področju DDV in pri zagotavljanju pobiranja davkov razvidna iz letnih podatkov o vrzeli pri pobiranju DDV v Nemčiji.

Uvedba obveznega izdajanja elektronskih računov ne bo pretirano obremenila podjetij, saj je tako izdajanje že uveljavljena praksa v mnogih gospodarskih sektorjih, na področju javnega naročanja pa obvezno. Poleg tega bo podjetjem avtomatizacija postopkov, kot je računovodenje, prinesla koristi, opustitev papirnatih računov pa dolgoročne prihranke, saj bodo odpravljeni stroški njihovega izdajanja, pošiljanja, obdelovanja in shranjevanja.

Sistem bo v največji možni meri upošteval tudi lastnosti sistema, ki je vključen v predlog o DDV za digitalno dobo, pri čemer se bo poročanje o domačih transakcijah uskladilo s prihodnjimi sistemi poročanja o transakcijah znotraj Skupnosti. To bo preprečilo podvajanje stroškov za davčne zavezance in davčne uprave ter omogočilo izpolnjevanje obveznosti glede poročanja za obe vrsti transakcij ne enak način.

Pri oblikovanju nacionalnih določb se bodo upoštevale specifične potrebe malih podjetij. To se lahko stori na primer z določitvijo velikosti družb ali minimalnega zneska računa, pri

čemer uporaba elektronskih računov pod tem pragom ni obvezna za obdobje, ki ga je treba določiti.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Ukrep ne bo negativno vplival na lastna sredstva Unije iz naslova DDV.

Predlog

IZVEDBENI SKLEP SVETA

o dovoljenju Nemčiji, da uvede posebni ukrep, ki odstopa od členov 218 in 232 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost¹ in zlasti člena 395(1) Direktive,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Nemčija je z dopisom, ki ga je Komisija evidentirala 10. novembra 2022, zaprosila za dovoljenje za uvedbo posebnega ukrepa, ki odstopa od členov 218 in 232 Direktive 2006/112/ES (v nadaljnjem besedilu: posebni ukrep), da bi uvedla obvezno izdajanje elektronskih računov za vse transakcije, izvedene med davčnimi zavezanci s sedežem na ozemlju Nemčije.
- (2) Nemčija je v dopisu, ki ga je Komisija evidentirala 8. februarja 2023, navedla zahtevani datum začetka veljavnosti posebnega ukrepa, tj. 1. januar 2025.
- (3) Komisija je v skladu s členom 395(2), drugi pododstavek, Direktive 2006/112/ES z dopisi z dne 22. februarja 2023 zahtevo posredovala drugim državam članicam, z dopisom z dne 23. februarja 2023 pa je uradno obvestila Nemčijo, da ima na voljo vse informacije, potrebne za presojo zahteve.
- (4) Nemčija namerava kot prvi korak pri izvajanju sistema poročanja na podlagi transakcij uvesti obvezno izdajanje elektronskih računov za transakcije med davčnimi zavezanci s sedežem v Nemčiji. Tak sistem poročanja bi prinesel koristi v boju proti goljufijam in utajam na področju davka na dodano vrednost (DDV). Davčnim upravam bi omogočil zgodnejše odkrivanje verig goljufij na področju DDV ter izvajanje pravočasnih in samodejnih preverjanj skladnosti med prijavljenim in dolgovanim DDV. V primeru neskladnosti bi sistem omogočil njihovo zgodnje odkrivanje in preverjanje. Nemčija tudi pričakuje, da bi se bilo zaradi pravočasnega dostopa do podatkov na računu mogoče izogniti potrebi po bolj birokratski zahtevi za predložitev računov s strani davčne uprave, kar bi pospešilo in olajšalo boj proti goljufijam.
- (5) Nemčija meni, da uvedba obveznega izdajanja elektronskih računov ne bi pretirano obremenila podjetij, saj je v Nemčiji v mnogih gospodarskih sektorjih tako izdajanje že uveljavljena praksa, na področju javnega naročanja pa obvezno. Poleg tega bi gospodarskim subjektom prinesla koristi zaradi digitalizacije postopkov in zmanjšanja njihovega upravnega bremena. Uporaba elektronskih računov bi omogočila dolgoročne prihranke zaradi opustitve papirnatih računov ter s tem zmanjšala stroške njihovega izdajanja, pošiljanja, obdelovanja in shranjevanja.

¹ UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

- (6) Komisija je 8. decembra 2022 sprejela predlog direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES glede pravil o DDV za digitalno dobo². S predlaganimi spremembami iz direktive o spremembi Direktive 2006/112/ES bi se spremenil člen 218 in črtal člen 232 Direktive 2006/112/ES, kar bi državam članicam omogočilo uvedbo obveznega izdajanja elektronskih računov ter odpravilo potrebo po zahtevah za nadaljnja odstopanja od Direktive 2006/112/ES za uvedbo takih sistemov. Zato ta sklep od datuma, od katerega morajo države članice uporabljati nacionalne določbe, ki jih morajo sprejeti v primeru sprejetja navedene direktive, ne bi več imel uporabnega učinka.
- (7) Glede na široko področje uporabe in novost posebnega ukrepa je pomembno oceniti njegov učinek na boj proti goljufijam in utajam na področju DDV ter na davčne zavezanca. Če bi torej Nemčija menila, da je treba posebni ukrep podaljšati, bi morala Komisiji skupaj z zahtevo za podaljšanje predložiti poročilo, ki bi vključevalo oceno posebnega ukrepa z vidika njegove učinkovitosti v boju proti goljufijam in utajam na področju DDV ter pri poenostavitvi pobiranja DDV.
- (8) Ta posebni ukrep ne bi smel vplivati na pravico pridobitelja, da v primeru transakcij znotraj Skupnosti prejme račun v papirnati obliki.
- (9) Posebni ukrep bi moral biti časovno omejen, da se omogoči ocena njegove primernosti in učinkovitosti glede na njegove cilje.
- (10) Posebni ukrep je sorazmeren z zastavljenimi cilji, saj je omejen tako časovno kot z vidika področja uporabe. Poleg tega ne povzroča tveganja, da bi se goljufija prenesla na druge sektorje ali druge države članice.
- (11) Posebni ukrep ne bo negativno vplival na skupni znesek davčnih prihodkov, zbranih na stopnji končne potrošnje, in ne bo imel negativnega učinka na lastna sredstva Unije iz naslova DDV –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Z odstopanjem od člena 218 Direktive 2006/112/ES se Nemčiji dovoli, da kot račune sprejme vse dokumente ali sporočila, ki so jih izdali davčni zavezanci s sedežem na ozemlju Nemčije, le če se navedeni dokumenti ali sporočila posredujejo v elektronski obliki.

Člen 2

Z odstopanjem od člena 232 Direktive 2006/112/ES se Nemčiji dovoli, da določi, da uporaba elektronskih računov, ki jih izdajo davčni zavezanci s sedežem na ozemlju Nemčije, ni pogojena s tem, da se prejemnik s sedežem v Nemčiji strinja s tako uporabo.

Člen 3

Nemčija o nacionalnih ukrepih za izvajanje posebnega ukrepa za odstopanju iz členov 1 in 2 uradno obvesti Komisijo.

Člen 4

1. Ta sklep se uporablja od 1. januarja 2025 do zgodnejšega od naslednjih dveh datumov:

² COM(2022) 701 final.

(a) 31. decembra 2027,

(b) datuma, od katerega morajo države članice uporabljati nacionalne določbe, ki jih morajo sprejeti v primeru, da se sprejme direktiva o spremembi Direktive 2006/112/ES glede pravil o DDV za digitalno dobo, zlasti členov 218 in 232 navedene direktive.

2. Če Nemčija meni, da je potrebno podaljšanje posebnega ukrepa, Komisiji predloži zahtevo za podaljšanje skupaj s poročilom, v katerem oceni, kako učinkoviti so bili nacionalni ukrepi iz člena 3 v boju proti goljufijam in utajam na področju DDV ter pri poenostavitvi pobiranja DDV. V poročilu prav tako oceni učinek teh ukrepov na davčne zavezance in zlasti, ali se s temi ukrepi povečujejo njihovo upravno breme in stroški.

Člen 5

Ta sklep je naslovljen na Zvezno republiko Nemčijo.

V Bruslju,

*Za Svet
predsednik*